

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Fuglefangsten paa Færøerne, der for adskillige Bygder er af en ikke ringe Betydning, idet Kjødet af Fuglene, navnlig Lomvien, udgjør et vigtigt Næringsmiddel for Befolkningen, og Fjerene er en vigtig Exportartikel, er i de senere Aar afstagen betydeligt, hvilket bl. a. fremgaar af den Omstændighed, at Udførslen af Fjer, der i Femaaret 1867—71 udgjorde 90,250 Pund eller gennemsnitlig c. 18,000 Pund om Aaret, i Femaaret 1883—87 kun har andraget 62,170 Pund eller gennemsnitlig c. 12,000 Pund aarlig. Dette Resultat formentes at være en Følge af en ved hensynsløs Efterstræbelse foraarjaget Afstagen i selve Fuglebestanden, hvad der harjaa meget større Sandsynlighed for sig, som det er bekendt, at der i den senere Tid anvendes betydeligt større Arbeidskraft og Bekostning paa Fuglefangst i Bjerge og Urer end tidligere, ligesom ogsaa Jagt med Skydevaaben finder Sted i stedse større Udstrækning. Der er derfor siden 1883 gjentagende indkommet Andragender til Færøernes Lagthing fra adskillige i Fuglefangsten særligt interesserede Bygdelag paa Æerne, hvori der føres Klage over den stedse mere og mere hensynsløse Udryddelse af Søfuglene særlig den vigtigste af dem, Lomvien, og andrages om Tilvejebringelse af videregaaende Fredningsbestemmelser for disse end de i den gjældende Jagtlov for Færøerne af 9de Februar 1854 indeholdte.

Hovedreglen i den nævnte Lov findes i § 3, hvorefter Jagen, være sig Fjer, Brugere eller Uvedkommende, i Tiden fra 1ste Marts til 15de August maa skyde inden en halv Mils Afstand fra et fredlyst Fuglebjerg tilhavs og inden en Fjerdingvejs Afstand fra Fuglebjergets Ydersider langs Landet, eller inden saadanne Grændser langs Landet, som nærmere betegnes ved Fredlysning. Men iøvrigt er Jagtretten tilhøs — afsat fra en enkelt speciel Bestemmelse — fri for Alle, og med Hensyn til den Maade, hvorpaa Fuglefangst udøves i Bjerge og Urer, giver Lovens ingensomhelst kontrollerende Bestemmelser, hvorimod saadanne udelukkende bero paa vedkommende Grundbesidderes fri Overenskomst.

Under Forhandlingerne om denne Sag paa Lagthinget i 1889 erkjendtes Berettigelsen af de fremkomne Klager, og man søgte Grunden til de anførte Klæmper i følgende Omstændigheder:

at de nugjældende Fredningsbestemmelser navnlig paa Grund af, at de for Overtrædelse deraf fastsatte Bødestraffe af 1—10 Rdl. ere altfor lave, ikke tilbørlig overholdes, idet der i selve Fredningstiden i betydeligt Omfang skydes efter Fugle inde under og i Fuglebjergene, at Fredningstiden ikke er tilstrækkelig lang, idet navnlig den vigtigste Bjergfugl, Lomviens, Yngleetid først er tilende i Slutningen af August, samt endelig at der udenfor de fredede Omraader saavel før som i Yngletiden drives en ødelæggende Jagt paa Lomvien, hvorved særlig de Fugle, der have Yngel, tilintetgøres i stort Omfang. De Fugle, der have Yngel, maa nemlig gaa tilhøs for at stasse Fode til disse, og flyde da, navnlig i taaget Vejr, i store Flokke, der frembyde et let Maal for Skydevaaben. Udbyttet af Jagten er gjennemgaaende ringe, idet en stor Del af de Fugle, der rammes, kun blive anskudte og gaa tabt for Fægerne, idet de enten dykke tilbunds eller flyde videre og først senere omkomme som Følge af de tilspøjede Saar, men derimod er Ødelæggelsen blandt Fuglene betydelig saavel direkte som indirekte derved, at Ungerne af de dræbte Fugle dø af Sult.

Ved Siden heraf antages det imidlertid ogsaa, at der paa adskillige Steder er drevet Klovdrift i selve Fuglebjergene, dels ved altfor vidtgaende Borttagelse af Vg, dels ved Anvendelse af Fangstmaader, som forstyrre den nødvendige Ro paa Ynglepladserne eller paa andre Maader anrette Ødelæggelse blandt Fuglene i Bjerget.

For at raade Bod paa disse Klæmper vedtog Lagthinget ifjor et Lovforslag, med hvilket det foreliggende i alt Væsentligt er overensstemmende.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer skal Følgende bemærkes:

Til § 1.

I Ejernes eller Besiddernes Frihed til selv at bestemme, paa hvad Maade de ville udøve Fangsten paa Land, foreslaas her den Indskrænkning, at Spredning af Garn paa Landjorden og Fangsten med den saatalde „Omauslej“